

Este de trei ori in septimana: Mercuri-a, Vineri-a si Domineca, candu o cola intraga, candu numai diumetate, adeca dupa momentul impregiariloru.

Pretulu de prenumeratiune:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
" diumetate de anu	4 " " "
" patrariu	2 " " "
pentru Austri'a:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
" diumetate de anu	8 " " "
" patrariu	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespondinti a-i nostri, si d'adretulu la Redactiune Josefstadt, Langgasse Nr. 43, unde suntu ase adresat si corespondintiele, ce patescu Redactiunea, administratiunea seu speditur'a; cate vori nefrancate, nu se vor trimi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. de linie repetirile se facu cu pretiu scadutu. Pretiulu timbrului cate 30 cr. pent. una data, se antecipa.

Invitare de prenumeratiune

la

„ALBINA“

Cu 1 iuliu v. incepemu semestru nou, pentru care deschidemu prenumeratiune. „ALBINA“ va aparé cast. pana acuma, adeca de trei ori in septimana.

Pretulu de prenumeratiune pent. Austri'a

pre unu anu intregu	8 fl. v. a.
" 1/2 de anu	4 fl. v. a.
" 1/4 " " "	2 fl. v. a.
pentru Romani'a si strainetate	
pre unu anu intregu	16 fl. v. a.
" 1/2 de anu	8 fl. v. a.
" 1/4 " " "	4 fl. v. a.

Redactiunea.

Viena 13/25 iuliu 1868.

Inarmarile generali ce se facu in Europ'a si inventiunile noue de machine cari se ucida catu mai rapede si catu mai multi omeni, — au ajunsu la unu gradu atatu de inaltu, de se inspaimenta si barbatii incaruntiti in manuirea armelor.

Asie audiramu de unadi pe ministrulu de resbelu alu Rusiei intr'unu raportu catra Imperatulu recomandandu reformele necesarie, dar condemnandu machinele de esplosiune cari de se vor aplica contra omeniloru si animaleloru, vor vatemá chier si sentimintele de umanitate. Parerea ministrului era ca asemenea machine ar trebui prin tratate internationale se fie eschise de la intrebuintiarea in batalia.

Imperatulu Alessandru primu pareerea ministrului seu de resbelu, si ca se faca umanitatei unu servitiu insarcinat pe ministrulu de esterne se provóce cabinetele europene a inceia o conventiune intru intelesulu numitu.

Candu spre acestu scopu plecara din Petropole notele diplomatice, erau putieni cari se credea ca acelea vor ave veri unu rezultatu. Nu credeau pentru ca scopulu nu era otaritu cu destula precisiune, caci ce va se dica a nu aplica machinele contra omeniloru si animaleloru, daca densele vor fi aplicate contra fortaretielor si nailoru in cari locuescu omeni? — nu credeau pentru ca

toem'a atunci Franci'a inventa machine noue si e anevoia a renuncia la folosirea cutarei inventiuni; — nu credeau in fine pentru ca o tieneau numai de o maniera rusésca de órace Rusi'a nu posiede destule machine de acestea.

Inse nisuintiele Rusiei gasira unu terenu favorabile. Franci'a mai antaiu si-manifesta invoierea sa, era dupa deusa urmara cateva state mai mici cari invoierea lor si-o conditionara de la precizarea machineloru a carora specie va fi oprita. Prusi'a la rondulu seu dechiaru cu multa promititudine ca va participa la asemenea conventiune. In fine despre Angli'a ni spune unu telegramu ca ieri (vineri 24 iuliu) in casa lordiloru inscintia contele Malmesbury cumca „Angli'a a primitu propunerile Rusiei pentru delaturarea unoru machine de esplosiune, despre cari se va consulta o comisiune militara europeana ce se va intruni la Petropole, era inchiativ'a face Rusiei onóre.”

Incarcarile deci se vor face, dar rezultatulu — se intelege — inca nu se pote prevedé. Remane se cercetamu ce am dobandi prin rezultatulu eventualu.

Cumca s'ar salva sentimintulu de umanitate, — acést'a este securu de nu mai sufere indoiela.

Dar óre s'ar salva si interesulu omenimei? e inca cestiune pendinte si nu pote fi deslegata rapede. Esperinti'a omenesca (istori'a) ni spune ca cu catu armele au fostu mai perfecte, mai ucidatorie, cu atat'a resboiele au duratu timpu mai putienu: diece ani durá speditiunea contra Troiei si pe Prusi'a o costá numai siepte dile pana la Sadowa. Atunci erau multe raniri, ologiri ce deveniau sarcine permaninti pre societati, acum sunt mai multe ucideri. Afara de acést'a scimu ca cu catu armele sunt mai putienu ucigátorie, cu atat'a bataliele sunt mai dese, popórale capeta curagiu mai multu. Tóte aceste motive s'ar paré ca lupta pentru armele perfectiunate. Dar de alta parte s'ar poté replicá cumca si fora de machinele de esplosiune, cele lalte arme sunt destulu de perfecte pentru a face ca bataliele se fie scurte. Éca asié se face ca se remana cestiune pendinta daca omenimea va dobandi seu nu prin conventiunea eventuala?

Considerandu acum aceste dóue

punte de vedere: ca de o parte interesulu umanitatei (omeniei) e salvatu de securu prin unu rezultatu eventualu alu conventiunei, si de alta parte ca interesulu omenimei remane cestiunea pendinte: — nesmintitu ca trebuie se ne pronunciamu pentru acea parte in carea existe „unu securu,” deci ne pronunciamu pentru stergerea machineloru de esplosiune.

Satisfacere putiena.

Slabitiunile stepanitoriloru nostri sunt mari si sunt multe. Densii au consciintia de aceste slabitiuni ale lor, caci altminte nu ni-am poté splicá de unde se provina ur'a si persecutiunile ce le pornescu densii contra a totu ce nu este magiaru. Numai stepanulu slabu este rigurosu pana la tirania si ingomfatu, precum numai omulu năucu este duru si invidiosu.

Si fiindu ca densii au consciintia slabitiunei, de aceea porta neincetatu cu sine temerea despre puterea adeverului. Ca se scape odata de acést'a temere, li-ar placé ca adeverulu se-si radice unu picu capulu atunci candu densii sunt galiti a-lu intimpiná cu combaterea poterii ce li stá la despusetiune. Li-o precepu romanii acést'a placere si nu vor se li-o implinesca ori care se fie numerulu politiei seu alu agintiloru provocatori. Poporulu preferesce o paciintia ce semena a fatalismu, de catu se cada in curs'a antagonistiloru natiunalitatei romanesci.

Acést'a paciintia a municipieloru si comunitatiloru romane o splicau strainii de renunciare la drepturile nostre natiunale, — era noi ascultamu acést'a splica-tiune rosindu in fatia, caci deputatii in dieta (cari singuri potu vorbi scutiti de imunitate) nu lucraru astfelu ca se fie demintita cu taria.

In fine capetaramu putiena satisfacere prin cuventarea deputatulu Machelariu, din carea strainii potura precepe ca romanii n'au renunciatu inca la drepturile lor. Diseramu inadinsu „putiena satisfacere,” caci satisfacerea nostra numai atunci va fi deplina candu toti deputatii romani vor cuventá astfelu cum vorbi d. Machelariu.

Sunt si motive politice cari ne indamna la energia mai multa. Esperinti'a

ne invetia ca paciintia nostra unguriu n'o considera de o intimpinare fratiesca ci de servilismu d. e. in cestiunea de natiunalitate.

Se spunemu deci pretensiunile nostre natiunale cu tota francheti'a, si precum se cuvine omulu nascutu a traf liberu, si antagonistii nostri nu vor mai poté se ni denege libertatea ce o vor vedé in-nascuta in noi; — era de ne vom portá cu umilitia servului, vom fi purure priviti si condamnati a traf ca servi.

Altor'a pote se li fie servilismulu spre placere, inse romanulu defelu nu, neci amirosulu nu-i dorosce din acea iérba amara ce a gustat'o atate secla. Deci daca deputatii romani vreu se vor-bésca asié precum oféza sufletulu romanulu, atunci deé la o parte tóte forme de curtenire si acele maniere de fi-nétia cate magiarii nu le precepu, si in locul acelor'a se li spuna adeverulu curatu in sinceritate si libertate deplina.

De la diet'a Ungariei.

Pesta, 24 iuliu 1868.

Siedintiele dietei sunt acum pre catu se pote de neinteresante pentru noi, ca se ocupa de nisce petitiuni ce nu ne privescu. In siedinti'a de astadi veni caus'a prostitutiunei fetelorunguresci la Constantinopol, si — se recomandá atentiunei ministeriului. De securu ca reulu nu se pote delaturá asié lesne neci aici precum nu s'a potutu in Romani'a. Propunerea lui Deák pentru judecatori se ceti a trei'ra óra si se primi. Acú veni raportulu comisiunei pentru pedunime sovani darász ca se se schimbe legile din 1867. Comisiunea propuse ca diet'a se-si rostésca des-placerea sa pentru aceste petitiuni si totodata se provóce ministeriulu a face investigatiuni daca cumva subscrierile nu sunt false? — Discusiunea fu infocata, stang'a si-dede tóta trud'a, dar majoritatea cast la comanda votá ce i-a cerutu comisiunea.

De langa Aradu, 19 iuliu 1868 n.

In Nr. 65 si 66 sub titulu: „La causele dreptu-marturisoriloru” am cetitu mai multe desluciri din partea dlui (ab) cari tóte cu bucuria le-am primitu. Un'a ce am acceptatu, nu am aflatu, si acést'a se referesce la aceea: „ca confratii nostri din Banatu, locuitori in

FOISIÓRA.

Observatiuni critice la poesiele noi (noue) ale lui J. C. Fundescu, esite de sub tii-pariu in Bucuresci 1868.

(Urmare din nr. 73.)

Conditiunea prima a unui poetu este darulu poeticu; a dou'a studiile necesarie, spre a poté deosebi poesia de prosa; a trei'a cunoscenti'a perfecta a limbei, in carea serie. Lipsindu-i cuiva una din conditiunile atinse, atunci nu pote deveni poetu adeveratu. Nu potenu dice ca autorulu nostru, lui Fundescu, i-ar lipsi cunoscenti'a limbei, aflamu inse in poesiele sale nisce constructiuni fortiate, cari semena se purcéda din caus'a ritmului versualu; dara ori si cum sunt gresite si ingrouéza intelesulu versuriloru, de aceea lu facemu luatoriu de séma.

Pagina 35. La o turturica, strofa I:

Dulce turturica
Ce stai singurica
Trista totu privindu?
Nu cum-va ca mie
Jun'a ta sotié
Ai vedutu periadu?

Versurile cele trei din urma au o sintasa neromana.

O astfelu de legatura neromana aflamu si in strofa VI. din acé'a-si poesia, V. 1 si 2:

Nu cum-va si tie
La a ta sotié
Vre unu venatoru
A 'ntinsu latituri rele etc.

Pag. 39. Ce mai doresti?

In poesia acést'a, astfelu forte placuta, sunt numai dóue cuviate, ce-i rapescu multu din frumséti'a ei, si a nune strofa I. V. 1 si 3:

Candu ai cositie negre, buclate
SINU d'alabastru, ochi angeresci,
Gene sprincene catifelate,
Iubit'o, spune-mi, ce mai doresti?

Formele aceste bizare precum: buclatu si catifelatu, sunt cacofone si gignescu gustulu esteticu alu cetitorulu. Pentru aceea credemu ca, mai cu séma potii, ar fi se nu se servésca de ele.

Pagin. 65. Lacului Leman.
(Genevoi.)

Reproducemu acést'a poesia intréga aci ca un'a dintre cele mai nimerite ale autorulu:

Se te cantu!... éta dorinti'a... éta cea d'antatu gandire
Ce d'odata, ca unu fulgeru, a cuprinsu sufletulu meu
Candu m'amu imbarcatu si vasulu si-a lusu a sa plutire
Spre Vevei, spre Villaneuva, strabatandu luculu teu!

Se te cantu!... oi ce ideal ce nebuna cutezarei
Candu ai fostu cantatu de Staël, de Rousseau si de Giboni
Se te cantu! candu alta data te-a santitu cu-a lor cantare
Dóue geniuri marete ca Voltaire si ca Byron!

Lasa-me se respiru numai adierea cea usóra
A zefriului ce sbóra peste undele-ti d'azur!
Lasa-me se admiru numai raiulu care te impresóra,
Muntii albi 'nca de néua, ce-ti facu garda impregiuru!
Pe camp'i'a infórita, intr'unu stuflu de laormióre,
Unde canta filomel'a, si isi spune gelea sa,
O sífósu paserica, o sermana caletóre
Nu pote cantá ea dens'a, dar pote semti ca ea!

Partea II. Poesii politice.

Partea acést'a cuprinde poesiiile cele mai nimerite ale lui Fundescu, in partea acést'a de 6 poesii si-dovedesce autorulu talentulu seu poeticu; publiculu cetitoriu va afla multiamire mai virtosu aci. Sunt poesii patriotice si istorice, si anume ode si balade. Desclinitu se distingú dóue: „La 11 fauru” si „Tiepesiu Voda”, insemnamu cu parere de reu ca spatulu nu ni permite a reproduce.

Partea III. Poesii satirice.

Partea acést'a contine 18 bucati, cele mai multe den ele dovedescu multu spiretu comicu si merita se fie recomandate publiculu nostru. Una inse nu i-o putemu iertá autorulu, si anume, ca atribue numele de poesii satirice si la-unele bucati, ce nu se potu numi satirice, precum este (pag. 113) „epistol'a

confidentiala,” si (pag. 129) „Europa incepe ar dice ea?” Aceste dóue poesii tratéaz despre persóne singuratece numite parte-direptu, parte indireptu. Dara astfelu de poesii nu se potu numi satire. Satira si-crédia unu caracteru generalu, care se pote aplica la o clasa intréga din societatea omenesca, era la persóne anumite; astfelu vedemu la renumitii satirici romani: Horatiu, Juvenale si Persu. Ei au sbiciuitu reulu si au naltiatu binele, dara neci candu nu s'au acatiatu de persóne, fiindu ca numele, ce se afla prin titulele satireloru lor sunt, precum scimu, numai nisce fictiuni iscodite de ei insisi. Acei geni memoritori au sciutu pré bine, ca in modulu acest'a si-vor poté ajunge scopulu doritu, cu multu mai securu de catu daca s'ar fi apucatu de persóne singuratece, ce, ce merita a fi satirate.

Satira, asiá cum a fostu ea tratata la Romani, a fostu si este inca si astadi o lectura forte placuta, carea nisuesce a indreptá moravurile prin inventiaturele sale umoristice, cari, dupa cum amintiramu mai sus, tientescu la clase intregi din societate, neatacandu pe nimene ad personam. Adrosandu inse cine-va o astfelu de scriere la o persóna anumita si cunoscuta, atunci nu se mai pote numi satira intru intelesulu celu propriu alu cuventulu, ci

